

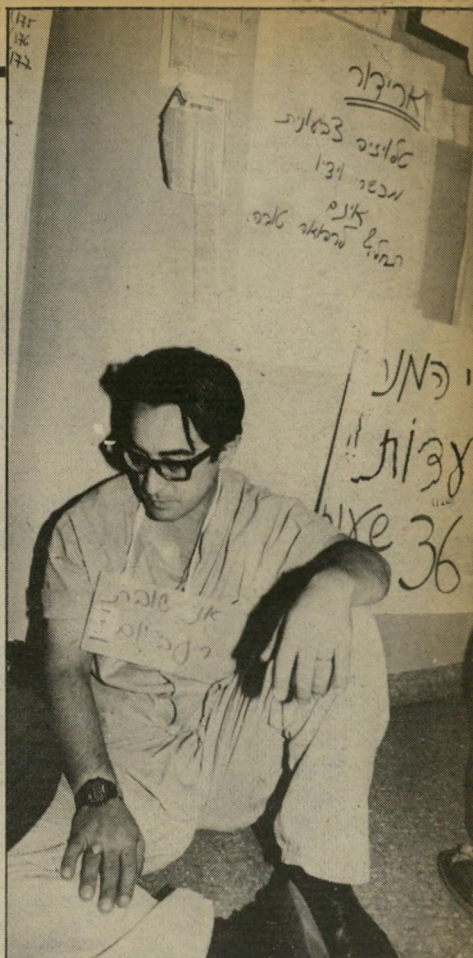
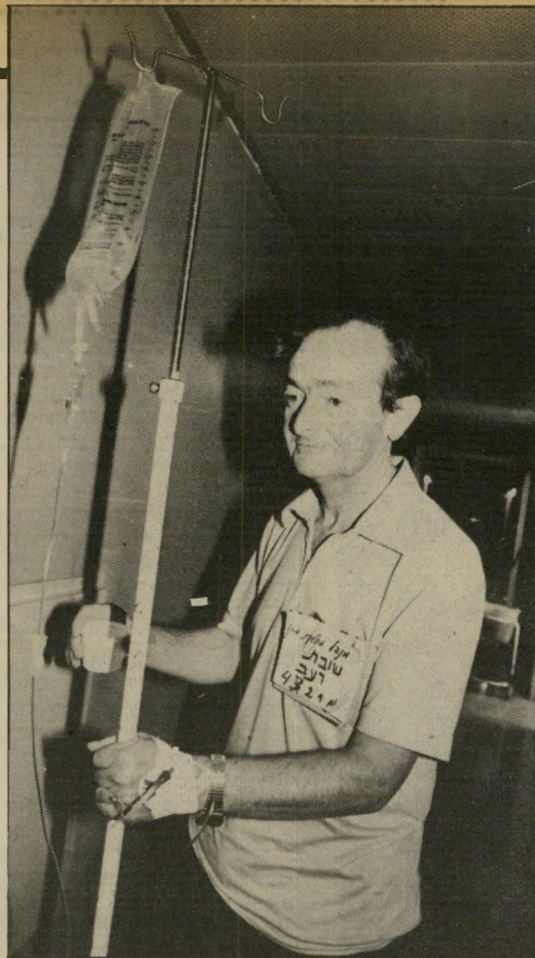
ההסתדרות אמורה להגן על מעביד גדול. שביתת הרופאים

רפואה פרטית, ועל שבירת כוחה של קופת-החולים ההסתדרותית. אך רוב הרופאים היו מעוניינים בהסתדרות תנאי שכם במיסגרת הקיימת. שתי מטרות אלה הן סותרות. האינטרס של הרופאים שביקשו לשנות את מיבנה הרפואה היה לקיים שביתת-ארוכה ולהוכיח במהלכה שי אפשר לקיים שרות רפואי בישראל גם בלי תיווכה של קופת-החולים ההסתדרותית. לשם כך נוצר המיבנה של המוקדים הרפואיים החלישיים למוסדות של קופת-החולים. האינטרס של רוב הרופאים היה שונה לגמרי: הם רצו לסיום במהירות הרבה ביותר את השביתה. כדי שיתחזרו לקבל את השכר שאותו לא קיבלו במי לואו בעת השביתה.

אחד הרופאים הצעירים במטה המאבק של הרופאים אמר את הדברים במרירות: "אני שבתתי כדי לקבל שכר הוגן, ולא כדי לשבור את קופת החולים של ההסתדרות. אולי זאת היתה הטעות שלי. בפעם הבאה, המאבק לא יהיה נגד הממשלה. הוא יהיה רק נגד משל ונגד דורו!"

זו לא היתה התבטאות בודדת. מוזל ההסתדרות, ירוחם משל, חשב שהוא מגיע למיצרו כאשר בא לבית-החולים על-שם סורוקה כבאר-שבע. בית-החולים סורוקה שייך לקופת-החולים ההסתדרותית. כדעתם של ירוחם משל ושל מנכ"ל קופת-החולים, הפרופסור חיים דורון, היה להציע לרופאי בית-החולים מה שהוצע לרופאי המירפאות של ההסתדרות. אך התגובות הנועמות של הרופאים בבאר-שבע לא התירו מקום לספק: יש קרע עמוק בין הרופאים ובין ההסתדרות האמורה לייצג אותם. ההסתדרות, לדעתם, נגדה בתפקודה.

לכאורה, היתה שביתת הרופאים הזדמנות-יפה להסתדרות. היא יכלה להתייצב לצידם של הרופאים, ולהשתמש כמאבקם כדי להיטיב את שכם של כל השכירים בישראל, הקשורים עם הרופאים. מכונני-המחקר הכלכליים של ההסתדרות מביאים ללא הרף נתונים על שחיקת שכרו של העובד בישראל. דוכרי ההסתדרות מתריעים על מצבן של "השכבות החלשות" המתפרנסות ממשכורת.

עירי עצמי ד"ר מוטי לוי, מנהל חדר-המינון בסורוקה. נושא על חולצתו שלט: שובת רעב 4 ימים ומוביל בידו את מיתקן האינמוזיה. רופאים שהרגישו חולשה חוברו מייד לאינמוזיה שסיפקה להם מלחים ונוזלים. בידו השניה הוא מחזיק כוס מים - הדבר היחיד שבהם לא היה. במשך כל שביתה-הרעב.

"כמו כלב!" מרגיש רופא בבית-החולים סורוקה ב"באר-שבע. הרופא יושב על הריצפה. לבוש בגדים ירוקים ועל חזהו תלוי השלט: אני שובת רעב יום 7. מעליו כרזות השביתה שהכינו הרופאים ושאותן תלו על הקירות שבכניסה.

עמדה

מישרד הבריאות:

שר-הבריאות אליעזר שוסטק היה מוזל ההסתדרות העובדים הלאומית.

מירי אזרחי - נאד

היריבה ההיסטורית של ההסתדרות העובדים הכללית. כאמצעות מנכ"ל משרדו, הפרופסור אשר מודן, הוא הבין שהרופאים מבקשים לשבור את כוחה של קופת-החולים ההסתדרותית. שוסטק החליט לשתף פעולה - כתנאי שקופת-החולים מכני, הקרובה למיפי לגה הליברלית, וקופת-החולים לאומית, הקרובה לחרות, לא ייפגעו, וכן לא ייפגעו קופות-החולים הפרטיות. קופות אלה המשיכו לפעול, בעוד ש-1250 המירפאות של קופת-החולים ההסתדרותית חדלו לפעול.

עמדה

מישרד האוצר:

שר-האוצר יורם ארידור אינו נאמן לתורת רובוסינסקי פחות משוסטק. גם הוא היה רוצה לשבור את כוחה של ההסתדרות, וגם הוא יודע שאפשר לעשות זאת אם שוברים את כוחה של קופת-החולים.

אך ארידור, שהוא היום שר-אוצר, מבין כבר כמה חשובה ההסתדרות כגורם הממלא שני תפקידים חשובים: תומך לכי אורה אך בולם למעשה את תביעות השכר של השכירים - ומינע את היווצרותו של איגוד מיקצועי אמיתי. שייצג את העובדים. ארידור לא היה מוכן לשתף פעולה עם שוסטק ב"מיכרה הזה".

והנה קם איגוד מיקצועי של רופאים. ורוצה להיטיב את שכרו - ולגרור בצורה כזאת כלפי מעלה את כל מערכת השכר.

איגוד מיקצועי רק לכאורה.

למעשה, ניצבה פה ההסתדרות פעם נוספת בפני סתירה מהותית למיבנה שלה. מצד אחד אמורה ההסתדרות להיות איגוד מיקצועי, ולייצג את העובדים השכירים לפני המעסיקים. מאידך - ההסתדרות הכי ללית, על חברת-העובדים שלה וקופת-החולים שלה, היא אחד המעבידים הגדולים במדינה. מיפעלי חברת העובדים קשורים בקישרי שותפות עמוקים עם המשק הממשלתי ועם המשק הפרטי.

ההסתדרות מעוניינת מאוד בדיבורים על העלאת שכר. היא אינה מעוניינת כלל בהעלאת שכר של ממש, מעבר לדיבורים הריקים. הנהגת ההסתדרות לא ראתה בשביתה הרופאים הזדמנות פז. היא ראתה בה סכנה נוראה.

כל מהלך השביתה של הרופאים, והתנהגות ההסתדרות במהלך השביתה, מוכיחים זאת.

המישגה

של הרופאים:

חוסר-האמון העמוק של חלק מהרופאים בהסתדרות, גרם למישגה חמור מתחילת המאבק שהם ניהלו. חלק מהרופאים - בעיקר אלה בדרגות השכר הגבוהות - איבדו כל אמון באיגוד המיקצועי שלהם - ההסתדרות. הם חתרו לכינון מיבנה חדש של רפואה בישראל, שיהיה מבוסס על

"המשלה אשמה!" צועקים אור-לבית-החולים סורוקה כדי להביע הזדהותם עם הרופאים השובתים. אזרחים רבים מבאר-שבע שלחו מיכתבי הזדהות עם הרופאים וחלקם הגיעו לבית-החולים לחתום על עצומות הזדהות עם שובת-הרעב ולעודד אותם.

חולה שובת טרף לשביתה הרופאים בבאר-שבע. על חזהו שלט: אני חולה כרוני 32 שנים. מזדהה עם הרופאים שובת רעב יום 1. החולה, שידו חבושה, נשען על קביים, ביום השני לשביתתו נחלש והרופאים נתנו לו עירוי.